

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Nostra protesta

En llegir el seguit d'infàmies vomitades des de «Gent d'ara» contra la persona del nostre digníssim alcalde En Ramón Novellas, ens ve a la memòria un article que don Santiago de Riba publicà, en l'esmentat periòdic nacionalista, en commemorar el cap d'any de la seva publicació.

En fer balanç de la seva actuació, diu el flamant diputat de la Mancomunitat:

«Hem respectat les persones... Hem tingut la serenitat de no baixar mai al llenguatge usat per l'enemic...»

Cal que el cabdill dels nacionalistes en el Vallès es posi d'acord amb el mateix, sols sia per a no caure en evident contradicció.

Què significa vostre editorial del passat diumenge, rublert d'infàmies contra la persona d'En Ramón Novellas? On és aquell respecte al qual hipòcritament es referia en Riva i España?

Pot molt bé combatre's una disposició emanada de qualque autoritat, si es creu injusta i desacertada; però és canallesc, barroer, impropri de gent honrada—si bé molt propi de la gent de la Lliga,—el traspasar el llindar de tot el que deu ésser respectat en tot moment, per a fer una frase de possible acceptació en una taula de cafè, a l'entorn de la qual hi endevinem tots els qui han rebut favors de l'ex-botiguer, i quines galtes veureu enrogir en creuar la miraba amb la persona que intenten denigrar.

EL DEMÓCRATA faltaria a son deure si no exterioritzés la seva més enèrgica protesta per aital infàmia, i si no rendia tribut del més profunde respecte a la persona del digníssim alcalde popular de la nostra ciutat, En Ramón Novellas.

LA REDACCIÓ

Política eixorca

Tothom qui d'una manera serena contempli la política que els lliguers porten a cap en aquest districte, forçosament haurà d'estar d'acord amb nosaltres, en qualificar-la de política eixorca d'una manera total i absoluta.

Vegi's quins són els fruits donats en aquest districte per aquests senyors i el resultat és completament negatiu.

Passem llista dels 26 pobles, de les obres, millores i reformes portades a cap per aquest partit polític, que disfruta d'un verdader monopoli, en quant a influència en certes entitats es refereix, i dolent-nos molt, haurem de fer aquell argument, ara en boga per part de certs elements anomenats extremistes.

Són moltes les mils pessetes que anyalment paga el Vallès a la Mancomunitat de Catalunya; i, en comparació a aquesta xifra, són poques, molt poques les que aquesta entitat hi ha destinat des de que ombreja per aquests indrets el funest ex-amo de Palou.

D'ençà que aquest senyor, «advocat i diputat de la Mancomunitat de Catalunya», s'ha erigit cacic d'aquest districte, hem hagut de passar per la vergonya de que no s'hagi plantejat ni iniciat tan sols una sola obra de caràcter públic. Que s'ens en digui una, i rectificarem amb molt de gust. No s'ha fet altra feina que intentar comprar la voluntat d'estimats amics nostres, posant a una indigna cotització obres que fa vergonya que no estiguin ja realitzades.

No hi ha que dir que aquest *palanquetejament* dels cabals i les necessitats de nostres pobles han tingut la resposta que's mereixien.

Tot això no és res més que el resultat natural d'aquesta política im-

plantada per homes que no els mou cap ideal, i que son esperit, baix i migrat, no els pot permetre una actuació patriòtica i sincera, en vista, abans que tot, de la defensa dels interessos d'aquest districte.

Vegi's la preparació electoral, que ja es defineix. Es natural que segueixin aquests viaranys i que, per lo tant, comenci a destacar-se com a cosa pròpia de mercaders de la política, i no de ciutadans que en sa vida política actuen amb un sentiment, amb un ideal, amb una norma dictada per una devoció de la seva ànima.

No hem de donar concells a ningú, ni menys volem tenir la pretensió d'atrevir-nos a indicar rectificacions, però sí que, inspirant-nos en el mateix sentit d'altres vegades, hem de dir que en aquest districte el resultat de la lluita propera serà la que el cos electoral lliurement sancioni, i aquesta sanció tindrà lloc aquí o allà on sia, i la representació d'aquest districte la ostentarà qui degui ostentar-la per haver-la guanyada honradament. No pot ésser altra cosa, ni serà.

La frase «Vaig a guanyar, i guanyaré sigui com sigui», s'ha pronunciat aquests dies i bé pot donar-se per contestada amb aquestes ratlles; a nosaltres no ens inquieta, i volem correspondre hi d'una manera concreta dient que els valents en aquest districte no hi tenen res a fer, i que a la xuleria política no li donarem peu a fer-hi estada, perquè el districte es pronunciarà com millor li acomodi, «passi el que passi» i «sigui com sigui».

Si el que cert senyor ha dit, és parlar fort, això és parlar fort i clar, i sobre tot amb noblesa, perquè ho fem de cara al públic.

Si ens dol haver de parlar així, hem de confessar que no ens sorprèn,